

САДРЖАЈ

0. Увод.....	5
1. О препознавању „нових“ жанрова и жанру женског портрета	11
2. Методолошки оквири	28
2.1. Приступ и резултати историје и студија културе	28
2.2. Како читати текстове женских портрета? Критичка анализа дискурса	33
2.3. Проучавање периодике: моћ и утицај, имплицитна и историјска читатељка, огледало и конструкција стварности	43
2.4. Формирање феминистичке контрајавности и њен значај за развој гиноцентричних жанрова	48
2.4.1. Грађанска јавност и феминистичка контрајавност	48
2.4.2. Хабермасов одговор на феминистичка тумачења јавности	52
2.4.3. Претече и протооблици српске феминистичке контрајавности	54
2.4.4. Литерарна јавност. <i>Девојачки роман</i> као парадигма обликовања феминистичке контрајавности	60
3. Предмет истраживања у историјском контексту	63
3.1. Нацрт за историју жанра: почeci у алманahu <i>Српкиња</i> (1913)	68
3.1.2. Обновљање жанра женског портрета у <i>часопису за женску књижевност и културу</i> <i>ProFemina</i> (1994/1995–)	72
3.2. Мултимедијалност жанра	75
3.3. Једна од могућих типологија жанра	77

12. Женски портрети и књижевности о новој жени	289
12.1. Жанр и рецепција	289
12.2. Епистоларни и дневнички романи: обликовање нове субјективности	299
12.3. „Читава галерија жена“: нова градска жена, нова хришћанка и нова сељанка	308
13. Закључак	321
14. Summary	332
15. Селективна библиографија женских портрета (1920–1941)	336
16. Литература	389
17. Прилози	402
Прилог 1	402
Прилог 2	403
Прилог 3	404
Прилог 4	405
Прилог 5	406
Прилог 6	407
Прилог 7	408
Прилог 8	409
Прилог 9	410
Прилог 10	411
Прилог 11	412
Попис имена	413
Попис наслова периодичних издања	427